

DRUM

PUBlicație EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X

ANUL 26, NR. 672, AUGUST 2023

Editorial

Cu gândul la Marin Preda

Ziua de 5 a lunii august ne amintește în fiecare an venirea pe lume a unuia dintre marii prozatori români, Marin Preda, „Salcâmul nostru genial din sud”, cum avea să-l numească într-o inspirată poezie Adrian Păunescu...

Geniul celor mai mari scriitori ai lumii ni se relevă, la început, asemenea unei vietăți sălbatice, pe care nu o poate domestici decât spiritul veacurilor. Până să se stabilizeze temeinic în conștiință, glasul scriitorului trece prin generații întregi de înțelegeri aproximative. Ca însăși natura înconjurătoare, creația de excepție, la primele contacte, te domină și te copleșește mai înainte de a se lăsa, la rândul ei, dominată. Până să se treacă la contraatac critic și exegetic, trebuie mai întâi suportat atacul geniului ei năpraznic, elementar, de uragan.

Așa s-a întâmplat și cu opera lui Marin Preda care a provocat atâtea păreri contradictorii din partea celor care s-au încumetat să vorbească despre el.

Primele proze scurte, semnate de scriitorul teleormănean (născut pe 5 august 1922, la Siliștea Gumești, o comună aflată la câțiva kilometri de Roșiori de Vede) și publicate după debut, au fost catalogate de critica literară a vremii drept o „galerie de cazuri”, personajele fiind „ființe elementare cu trăsături bestiale, intelectuali nefirești, morbizi, ireali”, cu alte cuvinte „creații adânc atacate de morbul naturalismului” (nu e cazul să-i nominalizez pe criticii formați după tiparele vremii!).

Făcând abstracție de părerile unora sau altora, mai mult sau mai puțin favorabile, Marin Preda și-a urmat chemarea destinului. Cărțile sale au fost receptate pozitiv de critica onestă și, lucrul cel mai important, ele au mers la sufletul cititorului român și străin, astfel că M. Preda este astăzi unul dintre marii prozatori, marcând prin creația sa un moment de vârf în literatura românească.

Cu fiecare nouă carte publicată ulterior, M. Preda și-a consolidat poziția, iar adevărații critici literari au văzut în opera lui ceea ce trebuia să se vadă: o literatură inspirată din realitățile contemporane autorului, care abordează teme morale sau existențiale într-un stil epic de mare densitate, poziționând astfel proza românească pe terenul solid al observației psihologice.

Mergând pe linia deschisă de Slavici, Rebreanu, Sadoveanu, privind romanul de inspirație rurală, M. Preda aduce în operele sale o nouă viziune asupra lumii țărănești, o viziune modernă, care sparge tiparele tradiționale ale acestei categorii sociale (în „Moromeții”, vol. I, 1955 și vol. II, 1967). În romanele „Risipitorii” (1962), „Intrusul” (1968), „Marele singuratic” (1972), „Delirul” (1975), „Cel mai iubit dintre pământeni” (1980) sunt evidențiate coordonatele altor spații ale vieții — mediul citadin, industrial, intelectual și artistic, reconstituiri ale unor momente istorice.

Prin întreaga operă care îi poartă semnătura, Marin Preda este nu numai un mare scriitor, dar și o mare conștiință a veacului său, este tipul „prozatorului demiurg” cum îl numește într-un studiu Valeriu Cristea.

Domnița NEAGA
Uniunea Scriitorilor din România

Ambiția face diferența

Consumăm zilnic știri cu conținut negativ despre eșecul sistemului de învățământ, despre realitățile dure din sistemul de asistență socială, despre români, în general, ba chiar ne-am obișnuit cu o astfel de direcție. Cu siguranță, lucrurile nu stau chiar așa, nu e totul rău și greșit în societatea în care trăim. Totuși, faptele bune, atitudinile pozitive, valorile precum cinstea, ambiția sau altruismul sunt trecute cu vederea, cel mult se regăsesc în știri de două-trei cuvinte, căci se pare că binele nu vinde, nu are „față comercială”.

Totuși, lucruri bune și frumoase se întâmplă zilnic în jurul nostru, oameni frumoși sufletește cresc și trăiesc zilnic printre noi, cu discreție și noblețe, dar și cu o determinare de fier.

Un astfel de exemplu îl constituie Valentin Ignatov, proaspăt absolvent al Liceului Tehnologic „Anghel Saligny” din Roșiori de Vede, care a obținut cea mai mare medie la Bacalaureat — sesiunea Iulie 2023.

Prof. Eugenia STAIU

Continuare în pagina 5

Școala de Vară la muzeu

Dacă e august, e vacanță de vară. Dacă e vacanță de vară, e școala de vară, din nou, la muzeu. Și anul acesta proiectul s-a adresat copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 18 ani și a cuprins patru ateliere: „Ștergarul

românesc”, „Învățăm să coasem”, „Costumul tradițional românesc” și „Dimineți colorate”. Atelierele s-au derulat între orele 10⁰⁰ - 12⁰⁰, atât în incinta muzeului, cât și în Grădina Publică „Mihail C. Mănciulescu”.

Muzeografa Veronica Cojocaru
Foto: Florina Carvacu

Continuare în pagina 5

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

• **Echipa și voluntari ED Teleorman în vizită la alte centre ED din Uniunea Europeană!**

EUROPE DIRECT Teleorman, EUROPE DIRECT București, EUROPE DIRECT Vâlcea și EUROPE DIRECT Târgoviște, împreună cu EUROPE DIRECT Málaga și

EUROPE DIRECT Sevilla (Spania), au cooperat activ, în perioada 29 iulie-1 august, la Málaga, pentru a forma și informa tinerii voluntari și echipele de proiect despre valorile europene și pentru a promova participarea lor la construirea viitorului Uniunii Europene.

Tinerii din ambele țări au desfășurat activități demonstrative legate de UE. Schimbul de bune practici a implicat și reprezentații de teatru forum în limba engleză, cu teme precum: alegerile europarlamentare și schimbările climatice.

❖ **Prima zi la Málaga!**

În data de 30 iulie, la sediul EUROPE DIRECT Málaga, a început colaborarea echipelor din cele șase centre ale rețelei EUROPE DIRECT. După deschiderea oficială și prezentarea echipelor participante, au urmat exercițiile de actorie, o introducere despre ceea ce reprezintă o piesă de teatru forum (realizată de managerul ED București, Loredana Licuță) și separarea voluntarilor pe grupuri de lucru, tematica pieselor de teatru forum fiind: „Green Transition” și „The European Parliament Elections”.

Prima zi de colaborare internațională europeană a fost una în care, deși s-a vorbit preponderent în limba engleză, dar și în limba spaniolă și, evident, în limba română, cu toții ne-am simțit acasă! ACASĂ, în EUROPA!

Aurelia Bărbuț,
Marinela Rușanu

Foto: Aurelia Bărbuț, Tedy Stîngă

Continuare în pagina 4

Ambiția face diferența

(continuare din pag. 1)

Valentin este un tânăr ambițios, care atrage atenția tocmai prin prezența sa discretă și liniștită, parcă nefirească în mijlocul unor adolescenți care vor să iasă în evidență prin dialoguri gălăgioase sau ținute cât mai fistichii.

De când a devenit elevul Liceului Tehnologic „Anghel Saligny”, de când a venit prin transfer de la Liceul Teoretic Videle, Valentin s-a făcut remarcat prin dorința de a învăța, prin setea de cunoaștere, prin seriozitatea cu care s-a implicat în anumite proiecte, dar și prin fermitatea cu care a refuzat proiecte pe care știa că nu le poate duce la îndeplinire. Un aspect rar întâlnit la elevii din zilele noastre, pasiunea pentru lectură l-a determinat să participe la mai multe evenimente culturale ale orașului nostru, unul dintre evenimentele de suflet rămânând cel dedicat zilei de 15 Ianuarie — Ziua Culturii Naționale, dar și ziua celebrării nașterii lui Mihai Eminescu, de la care Valentin a recitat mai multe creații.

Cu altruism s-a dedicat unor proiecte de voluntariat ale școlii, participând la evenimente precum „Let's do it Romania!”, „We need each other” — proiect de voluntariat din cadrul programului Erasmus+, „Săptămâna fructelor și a legumelor donate”, dar și la alte activități din cadrul programelor naționale Școala Altfel și Școala Verde.

Valentin s-a situat pe podium la numeroase concursuri școlare și extrașcolare care vizau marile lui pasiuni: Geografia, Istoria și Literatura română.

Ce este remarcabil în povestea acestui tânăr este că a reușit să ajungă la aceste performanțe în ciuda unor vicisitudini ale vieții, cu care se confruntă de altfel mulți dintre tinerii de vârsta lui, dar pe care el le-a surmontat cu determinare și cu un zâmbet calm, cu noblețe și cu discreție. Valentin este dovada că, în ciuda tuturor dificultăților, pe drumul succesului, doar ambiția face diferența.

Meridiane literare

SURVOL DEASUPRA UNUI CUIB DE REVISTE

Se pare că pseudoliteratura câștigă teren din moment ce Nicolae Manolescu semnalează *rebuturi* și a instituit în România literară rubrica *Patologia literară*. În nr. 33-34 a.c. se arată intrigat că și la mari edituri (precum Tracus Arte) se strecoară „volume lipsite de valoare”, iar câteodată critici însemnați fac recomandări (apologetice, subiective) în prefețe sau postfețe. Există și o nominalizare în acest sens. Simultaneitate de viziune, exigență, de vreme ce în *Orizont* (nr. 7 2023), Anemone Popescu oferă mostre dintr-un poet, Rian Roman, sugerând că poezia autentică ar avea alt statut.

Recunoașterea valorii se produce într-un cadru solemn, de către specialiști/evaluatori onești în cadrul festivalurilor, galelor de premiere la nivelul cel mai înalt - Uniunea Scriitorilor, filialele acesteia ori acreditate de competiții sub egida lui Tudor Arghezi (Târgu Jiu și Cărbunești), Lucian Blaga (Alba Iulia și Lancrăm) etc. Pornind de la o emisiune de pe TVR Cultural, Angelo Mitchevici consideră în *Ex-Ponto*, nr. 1-4 2023 că valoarea estetică a scăzut, pretext de a dezbate tandemul valoare-devalorizare. Oare, pe urmele lui William Marx, *Adieu à la littérature?* Oricum, *Cultura e în pericol*, se semnalează în România literară (nr. 33-34 2023). Și totuși, situația nu se încadrează în eșec, impas, deoarece devine rentabil a discuta *Despre darurile literaturii*, mărturisește Răzvan Voncu în interviul inițiat în *Orizont* (nr. 7, 2023) de Cristian Pătrășconiu. Universitarul bucureștean și clujean stabilește trei trăsături (hibe?) ale scrierilor actuale - *prezenteismul* (convingerea „că suntem buricul pământului”), *egalitarismul stângist*, importat nu din răsărit ci din vest (!) și *decuplarea de la ritmurile societății*. Se pare că și alt domeniu umanist se află în suferință, cultura, de aici și avertizarea *Cultura e în pericol* (România literară, nr. 33-34 2023). Literatura nu s-a lăsat înfrântă niciodată, s-a descurcat și în regimurile totalitare, poate a mai și pactizat timid/ nevoit cu puterea, dar a căutat și găsit subterfugii, nișe, parabole, alegorii, replieri spre fantastic. Neîndoielnic, Gabriel Coșoveanu (Ramuri, nr. 5 2023) are dreptate prin *Puterea dinlăuntru literaturii* cu condiția luării din raft a cărții și citirea nu pe diagonală. Ce ne facem însă cu noul *homo stultus* „îndopat cu fast-food și cu reclame ce-l îndeamnă nu la viitoare explorări științifice, ci la derizorii aventuri de supermarket” (Emil Lungeanu, în *Viata Românească*, nr. 7-8 2023). Pesimismul se accentuează și focalizarea va fi pe mediul formator: „Or, școala devine la noi, ultima în lista așa-ziselor prioritizări” (Nicolae Prelipceanu, *Viata Românească*, nr. 7-8.)

Din revista craioveană mai aflăm la rubrica Semnal (e) că oportunistul se asociază cu snobismul și conformismul pe considerentul că „...a fi oportunist nu mai e de rușine”.... Se autosizează vreun ministerial? Nu ne poate ajuta nici măcar Ștefan Aflorie cu *Non idem est*, (Convorbiri literare, nr. 7), text cu miza pe *comprehensiune* și Eminescu, veșnicul european sui-generis, încă de la 1889 (în accepție maioreșciană), pilon și în celebra revistă ieșeană înființată la 1867. Nevoia de personalități, de repere, modele ne conduce și la *Democrația ateniană* (!) explicată de Cassian Maria Spiridon (Convorbiri literare) ori la *Actualitatea franceză* consemnată luna de lună de Simona Modreanu, precum și de Ioan Lascu, *Camus în Kabilia* (tot în publicația de mai sus). Excelența (filosofică), ilustrată prin academicianul Alexandru Surdu îl preocupă și pe Marian Nencescu în *Caligraf*. În pofida globaliștilor, mai răsuna câte o voce eseistică, patriotică: *mândria de a fi român*.

Nu mai miră pe nimeni că beletristica se interferează cu gazetăria, de la Eminescu încoace, trecând prin haltele interbelice Camil Petrescu, Blaga, Arghezi și ajungând la Mario Vargas Llosa (în comentariul lui Liviu Capșa, *Viata Românească*) și Gabriel Garcia Marquez și reportajul său despre cazul unui copil de 18 luni mușcat de un câine turbat și care a primit în extremis doza de ser antirabic tocmai din State. Relatarea aparține lui Ștefan Mitroi în editorialul *Jurnalismul și literatura* din *Caligraf*, nr. 7-8. Și Domnul a voit salvarea, punctează același scriitor născut pe plaiuri teleormănene. Cu multe decenii în înainte, cititorul romanului obiectiv își proclamase teismul: „Credința e astfel și izvorul scrisului meu” (*Opere 16. Însemnări de-o zi*, articolul *În ce cred*, pp. 323-324). De aceea, Paul Aretzu rămâne un creator religios, dovada *Psalmii 16, 62, 74, 75*, găzduiți de menționată publicație sudistă.

Prof. Dr. Iulian BITOLEANU

Școala de Vară la muzeu

(continuare din pag. 1)

În cadrul atelierului „Ștergarul românesc” copiii au aflat detalii despre obiectele care fac parte din categoria țesăturilor de casă. Pentru aceasta, în prima parte a atelierului, copiii au vizitat expoziția de etnografie. Acolo, specialistul muzeului le-a prezentat ștergarul, punând accent pe decorul acestuia, pe culorile folosite. Apoi, prin desen și colorare, cei mici au realizat ștergare, fiind foarte încântați de rezultatul muncii lor.

Atelierul „Învățăm să coasem”, a avut drept obiectiv însușirea deprinderilor practice. După vizitarea expoziției de etnografie, unde, de data aceasta, accentul s-a pus pe obiectele confecționate cu ac și ață, copiii au învățat să coasă, folosind puncte de cusătură simple.

Pentru atelierul „Costumul tradițional românesc”, celor mici s-a prezentat costumul popular, atât cel femeiesc, cât și cel bărbătesc. Apoi, prin desen, decupare, lipire și colorare, copiii au realizat costume populare pe care le-au expus în sala de expoziții temporare a muzeului

Atelierul „Dimineți colorate” s-a desfășurat în Grădina Publică „Mihail C. Mănciulescu”. Cu cretă colorată, cu

talent și cu multă imaginație, copiii au înveselit aleile parcului.

Si a mai trecut o vară! Si a mai fost o ediție a programului Școala de Vară la muzeu! Am dobândit noi cunoștințe, avut parte de joacă, de talent, de energie și de zeci de întrebări, unele punându-ne la grea încercare. Și ne-am promis că la anul va fi mai bine și poate și mai mult.

ADOLESCENTUL DE AZI

Experiențe magice

Anotimpul vacanțelor, al concediilor și al plimbărilor... Este oare așa?

Personal, mereu mă arunc să spun cât mă voi distra în vara ce vine — și nu contest faptul că nu aș face-o — însă, nu o fac așa cum mulți s-ar aștepta. Mă implic în atât de multe proiecte de voluntariat, încât cred că asta înseamnă vara pentru mine: crearea unui spațiu mai plăcut pentru alții. Astfel, vă voi relata și vouă, pe scurt, în rândurile ce urmează, cum a decurs vara mea de până acum.

„Nebunia” verii a început pe 25 iulie, atunci când am plecat alături de colegi de-ai mei la Festivalul de Book-Trailere Boovie (ediția a VIII-a). Echipa ne-am numit-o Oktopod, pentru că la început eram opt membri în ea. Ironic, nu? Poate și puțin neinspirat. Cu toate acestea, am obținut locul III, unul dintre premiile puse la bătaie. Multe alte trailere au fost participante la concursul Boovie pentru cartea „Toate viețile pe care nu le-am trăit”, scrisă de Anuradha Roy, și noi am reușit să ne identificăm. Ba încă de la prima ediție a noastră. Ne-am distrat filmând, am învățat și mai bine ce înseamnă munca în echipă și am realizat cea mai bună variantă a ceea ce am vizualizat noi, a ceea ce a însemnat cartea pentru noi.

Mulțumesc încă o dată prietenilor și partenerilor mei pentru că ați fost alături de mine la prima experiență a festivalului: CĂLIN BĂNĂȚEANU, IOANA CRĂCIUN, GABRIELA FLORICEL, ANDREI FRUNZĂREANU, DORA IATAN, DARIA

NICULCEA, ALEXANDRU PEREANU, IONUȚ PETRESCU, ALESSIA STOICA și profesoarei noastre coordonatoare, dna ALINA SAVU.

Imediat după această aventură de neuitat, am plecat, alături de alți trei voluntari EUROPE DIRECT Teleorman, în vizită la centrul EUROPE DIRECT Málaga. Experiența am împărțit-o și cu colegii de la centrele din București, Vâlcea, Târgoviște și Sevilla. Acolo, am fost divizați în grupe, iar în decurs de două zile am reușit să scriem și să punem în scenă două piese de teatru forum, cu teme precum: „Dreptul la vot și puterea acestuia” și „Pactul verde european”.

După ce am absorbit din plin aerul exotic al orașului, ne-am întors, în sfârșit, acasă, în Roșiori de Vede, pentru a începe prima ediție a Festivalului cineMOVLA, sub coordonarea directorului și inițiatorului Conceptului MOVLA, găzduit de Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” București, MUSTAFA TEKE. Au fost trei zile de vis, cu proiecții de filme creative și selecții de scurtmetraje marca Animest. În acest fel, orașul nostru a fost cel în care festivalul și-a ținut deschiderea, urmând ediția din București, dar și multe alte aventuri pentru mine.

Mulțumesc tuturor celor ce fac din vara 2023 visul meu adus la viață!

Bianca Tutunaru
elevă la Colegiul Național „Anastasescu”
voluntar EUROPE DIRECT Teleorman
voluntar WomenEsteem International

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman
- legătura TA cu Europa!

(urmare din pag. 1)

❖ Ziua a doua la Málaga!

Echipele EUROPE DIRECT din Teleorman, București, Vâlcea,

Târgoviște, Málaga și Sevilla și-au continuat activitatea în data de 31 iulie. Astfel, după exercițiile de pregătire, voluntarii au reluat munca pe grupuri, au adăugat ultimele detalii de scenografie și regie, după care au urmat reprezentațiile propriu-zise ale pieselor de teatru forum.

Iar bucuria noastră, a tuturor celor implicați în acest program, a fost că, într-un timp extrem de scurt, au fost realizate două evenimente de teatru social foarte bine argumentate, temele privind alegerile europarlamentare și schimbările climatice fiind în atenția protagoniștilor

pentru ospitalitatea și căldura cu care ne-au primit! Ne-am simțit ca acasă în paradisul vostru din Málaga! Vă așteptăm, cu drag, în România!

• Festivalul de Film Creativ pentru Copii și Adolescenți „cineMOVLA”!

În perioada 3-5 august, la Roșiori de Vede, a avut loc Festivalul de Film Creativ pentru Copii și Adolescenți „cineMOVLA”, organizatorul fiind „Conceptul MOVLA”, găzduit de Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” București, în parteneriat cu Festivalul Internațional de

Film de Animație „ANIMEST”, Primăria Municipiului Roșiori de Vede, Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, prin EUROPE DIRECT Teleorman, și Asociația Rotaract Club Triumph.

❖ „cineMOVLA” – prima zi de festival!

Poate că nu a fost UNTOLD, dar a fost un festival de film creativ pentru copii și adolescenți: „cineMOVLA”...

și a publicului, feedback-ul fiind pe măsura așteptărilor.

Felicitări, dragi tineri români și spanioli, pentru interesul vostru, pentru munca voastră minunată, pentru implicarea activă! Ne-ați făcut mândri de voi!

Felicitările și mulțumirile merg și către gazdele noastre, colegii de la EUROPE DIRECT Málaga, dar și pentru cei de la EUROPE DIRECT Sevilla,

Cu siguranță, nu a avut infrastructura celebrului festival de la Cluj, dar a avut un super director, DE DOAR 15 ANI, adolescentul MUSTAFA TEKE (inițiatorul Conceptului Movla, găzduit de Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” București, și, totodată, voluntar EUROPE DIRECT Teleorman), care a știut să organizeze, să ceară, să negocieze, să colaboreze cu restul partenerilor festivalului de film creativ aflat la prima ediție...

Poate nu a avut zeci de mii de spectatori, dar a reușit să strângă, în prima zi de festival, câteva sute de adolescenți, tineri, dar și adulți și copii (cel mai tânăr spectator avea doar două luni!)...

Și, da, Festivalul de Film Creativ pentru Copii și Adolescenți „cineMOVLA” a debutat în aceeași zi cu UNTOLD, dar pe Stadionul Municipal din Roșiori de Vede, cu un cine-picnic și un film de calitate.

Și pentru că Primăria Municipiului Roșiori de Vede și Direcția pentru Cultură,

Educație, Creație și Sport, prin EUROPE DIRECT Teleorman au fost partenerii locali ai festivalului, la eveniment a fost prezent și primarul Municipiului Roșiori de Vede, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

❖ „cineMOVLA” – a doua zi de festival!

Festivalul „cineMOVLA” a continuat în data de 4 august, cu atelierul de dezvoltare personală „In a Relationship with #myself”, derulat la sediul DCECS, coordonatorul evenimentului fiind psihologul Silvia Ciubotaru. Tinerii au învățat, astfel, cum să se descopere, cum să-și gestioneze sentimentele, cum să se privească pe ei înșiși, dar și în relațiile cu ceilalți, care este ierarhia nevoilor umane etc.

Ziua a continuat, desigur, cu o proiecție de film, pe Stadionul Municipal din Roșiori de Vede, dar și cu un cine-concurs, în urma căruia o adolescentă, atentă și norocoasă, a pus mâna pe unul dintre premiile pe care MOVLA le-a pus la bătaie alături de VIBE Roșiori.

❖ „cineMOVLA” – ultima zi de festival!

În ultima zi a Festivalului de Film Creativ pentru Copii și Adolescenți

„CineMOVLA”, organizatorii evenimentului desfășurat la Roșiori de Vede și-au luat rămas bun de la publicul roșiorian alături de un partener cu totul special, Festivalul Internațional de Film de Animație Animest, care a pregătit o selecție de scurtmetraje pentru teens&young adults, moment ce a marcat închiderea unui părți a primului capitol din istoria Festivalului cineMOVLA!

Povestea festivalului va continua, în perioada următoare, la București!

• Biblioteca de vacanță în Europa de acasă

În data de 8 august, în Grădina Publică „Mihail C. Mănculescu” din Roșiori de Vede, a avut loc ediția lunii august a Bibliotecii de vacanță în Europa de acasă!

Cum CĂRȚILE nu au nicio dată vacanță, au venit alături de noi copii, adolescenți, adulți și vârstnici, pentru a descoperi împreună povești europene, trecute sau prezente, am vorbit despre prioritățile Uniunii Europene

pentru anul 2023, dar am și citit, împreună cu publicul nostru, cele mai frumoase cărți de povești și enciclopedii.

Până la o nouă întâlnire cu lumea fascinantă a cărților, CITEȘTE!

• Seara europeană când poveștile au prins viață!

Deși în seara zilei de 10 august ar fi trebuit să ne vedem cu iubitorii filmelor în Parcul Central „Av. Nicolae Popescu Vede” din Roșiori de Vede, ploaia a avut alte planuri, așa că ne-am organizat rapid, iar

unul dintre cele mai apreciate programe derulate de Centrul EUROPE DIRECT Teleorman, găzduit de Biblioteca Municipală „Gala Galaction” din Roșiori de Vede, și anume Seara europeană când poveștile prind viață, a avut loc, în ciuda vremii ca de toamnă...

Cu toate că am schimbat locul de desfășurare, copii, tineri, dar și adulți au venit la întâlnirea cu lumea fantastică a personajelor de film la sediul ED Teleorman, acolo unde au primit și informații cu tematică europeană cu privire la prioritățile anului 2023, la inițiativele „Back to School” și „Back to University”, NextGenerationEU sau REPowerEU, precum și la Anul European al Competențelor și alegerile europene din anul 2024.

Până la o nouă revedere cu personajele de film, rămâi activ! Implică-te!

(continuare în pag. 8)

Să mai citim puțin!

Liturgii în bibliotecă

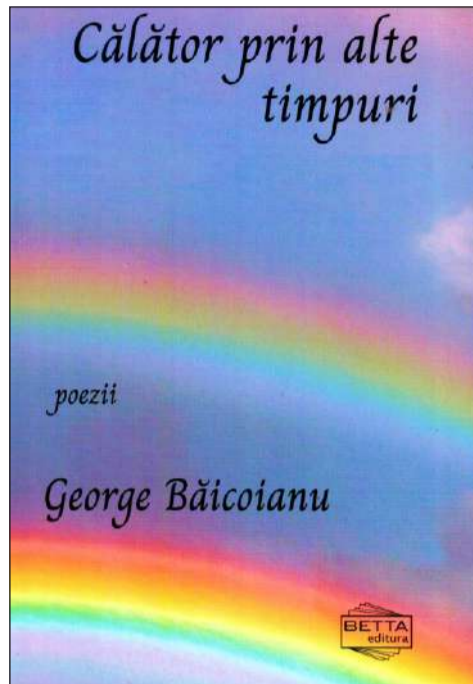
Poezia sau lecția despre nemurire

Poeții fac parte din acel popor de nemuritori care, încă de la facerea lumii, sublimează adevărurile identificate în lunga aventură a cunoașterii de sine. Prin ei și prin poezia lor, ne recordăm la tot ceea ce are natura umană mai autentic și mai bun în ea. Poezia este, până la urmă, *timpul de grație* pe care Dumnezeu l-a hărăzit oamenilor, pentru că marii poeți sunt și mărturisitorii epocii în care trăiesc. Grație poezilor, noi, contemporanii lor, facem saltul în *timpul poeziei*, adică ieșim din timpul profan în care viețuim, pentru a ne face părtași la nemurire.

După volumele de versuri *Maxinne* (Ed. Neuma, Apahida, 2019) și *Ieri, adineauri, cândva...* (Ed. Pim, Iași, 2022), care au fost premiate de cele mai importante reviste de cultură din județul său natal — primul volum, de revista „Caligraf” (Alexandria), al doilea, de revista „Teleormanul cultural” (Roșiori de Vede), iată că poetul teleormănean George Băicoianu își continuă aventura inițiată, făcând încă un pas pe calea consacării, prin publicarea volumului de față, câștigător, în faza de manuscris, al premiului „Nicolae Labiș” la Concursul Național de Poezie „Radu Cârneli”.

Volumele poetului au fost, în general, bine primite de critica literară. Dacă criticul Nicolae Dina preciza că autorul are „o certă maturitate artistică, un stil propriu” încă de la volumul de debut, scriitoarea Domnița Neaga remarca, pe bună dreptate, într-o cronică recentă, următorul aspect: „Poet al câmpiei și al ruralului, George Băicoianu se exprimă direct, natural, într-o limbă curgătoare, lucruri care te cuceresc și îți creează senzația că ești inclus spontan în realitatea pe care autorul o prezintă, devenind astfel părtaș la trăirile acestuia.”

Însă, în noul volum, *Călător spre alte timpuri* (București, Editura Beta, 2023), rodul altor meditații lăuntrice despre sine și alteritate, ca și precedentele, de altfel, George Băicoianu dovedește că posedă și alte calități. Este, în primul rând, un bun

metaforist și reușește să producă imagini artistice proaspete, insolite, care conferă un plus de originalitate discursului său liric.

Nostalgic după vârsta copilăriei („Drumul poetului este mereu către izvoare”, afirma poetului este mereu către izvoare”, afirma Lucian Blaga) când viața era bună, frumoasă și simplă ca un „miez de pâine”, George Băicoianu, care încă ține aprinsă *Lumânarea lui Moromete*, ne introduce într-un univers poetic plin de farmec, în care elementele definitorii sunt cele ale civilizației țărănești neperversitate încă de mersul istoriei. Dacă autorul nostru s-ar fi născut mai devreme — să zicem, de pildă, în perioada premergătoare Primului Război Mondial —, cele mai bune poeme ale sale ar fi putut fi publicate și citite în revista „Gândirea” condusă de Nichifor Crainic.

Prima strofă din poezia *Lecția de nemurire* pe care ne-o predă autorul și reluată în finalul poeziei ca un fel de refren tragic este emblematică pentru devenirea ulterioară a satului românesc, în general, nu doar a celui din câmpia Teleormanului, de unde este poetul nostru.

Cristian Gabriel MORARU

Lecturi în lumină

Culorile lumii în alb și negru

Adevărul cuprins în cuvintele lui Rudolf Steiner, potrivit căruia „În fiecare ființă umană există aptitudini latente prin intermediul cărora aceasta poate ajunge la cunoașterea lumii ...”, mi s-a relevat după lectura romanului memorialistic, semnat de Ileana Vieru, *Culorile fetei în alb și negru* (Cluj-Napoca, Ed. Școala Ardeleană, 2021). Anterior acestei cărți, autoarea — născută pe meleaguri dâmbovițene și trăitoare în capitala țării — a mai publicat încă două romane: *Să respir lângă tâmpla ta* (Cluj-Napoca, Ed. Eikon, 2014) și *Anotimpurile laniei* (Cluj-Napoca, Ed. Școala Ardeleană, 2020), ambele prezentând, în mare, aceleași personaje întâlnite și în romanul despre care vorbim în rândurile de față. Într-un gest nobil, lucru mai rar întâlnit în zilele noastre, când lumea pare bântuită de egoism și răutate, Ileana Vieru dedică această frumoasă lucrare prietenilor săi: Doița, Sandu, Eugenia și Radu, gest care spune multe despre omul Ileana Vieru.

Prefațat de Petronela-Lumița Tucă, romanul *Culorile fetei în alb și negru* ne oferă o imagine amplă asupra zilelor noastre, când senine, când involburate, în funcție de cauze obiective sau de trăirile fiecăruia dintre noi, trăiri regăsite în sufletul personajelor care participă la acțiune și dau viață romanului. Iată ce spune, printre altele, prefatoarea cărții: „Lumea este pictată în nuanțe pastelate, devine primăvară, vară sau toamnă, se transformă în lut maleabil sau capătă valențele viforului, în acord cu trăirile sufletești ale personajelor” (p. 9).

Romanul este divizat în foarte multe capitole, inegale ca întindere, fără a purta un titlu care să trimită la conținut, cum se întâmplă, de obicei, în literatura canonică. Lecturându-l, am trăit sentimentul că parcurg un jurnal sapiențial al personajului feminin, Iana, având în vedere universul evenimentelor trăite și povestite de aceasta, cronologia lor, personajul fiind, în același timp, autor și narator omniprezent, omniscient, omnipotent. Din punct de vedere structural, romanul Ileanei Vieru mi-a amintit de o carte (*Per dieci minuti*, tradusă în română: *Carousel iubirii*) a scriitoarei italiene Chiara Gamberale, om de radio și televiziune, cele două autoare, fiind apropiate ca vârstă și ca profesie.

Întâlnim, de-a lungul celor trei sute de pagini ale cărții, o gamă variată de personaje, bine individualizate, cu trăsăturile lor fizice și psihice distincte, autoarea dovedindu-se un fin observator al caracterului uman, un portretist de excepție.

Călătoriile pe care le face Iana prin țară, alături de prieteni, fie într-o excursie organizată, fie obligată de profesie să participe la diferite evenimente culturale, o pun în situații neprevăzute cărora le face față cu brio. Aceste deplasări îi oferă un minunat prilej de a descoperi frumusețile naturii, în diverse anotimpuri, de a descrie localități cu punctele lor de atracție turistică (Sibiu, Craiova ...). Autoarea îmbină fericit modurile de expunere: descrierea, narațiunea, monologul, dialogul, analiza psihologică ...

Iana este o femeie absolut specială, de o complexitate incredibilă. Este frumoasă, posedă o cultură vastă în diverse domenii: literatură, muzică, arte plastice, arta dramatică, mitologie, folclor, religie ... Este capabilă să-și facă foarte repede prieteni prin locurile pe unde trece, dar să și întrețină, în timp, aceste prietenii. Mulți bărbați sunt fascinați de personalitatea ei plurivalentă, îndrăgostindu-se, ori încercând să-și înfrângă pornirile erotice pentru a rămâne la stadiul de prietenie (cum este cazul personajului Noti). În jurul laniei gravitează o lume peștișă, dar și o întreagă faună masculină: Noti, Nicoară, Adam, Tomaso ..., mulți dintre ei provenind din lumea artistică și nu numai.

Despărțită pentru o vreme de Olivier, soțul și tatăl copiilor ei, Iana se apropie cu tot sufletul, cu toată ființa, de Tomaso. Și, cum fapta umană își are propriile vulnerabilități, nici Iana, ca om, nu este scutită de ele. Puternica luptătoare, îndrăgostită de Tomaso, este de

nerecunoscut. Ea trăiește o iubire pârjolitoare, neîmpărțită, care o face să treacă prin momente de grea cumpănă, de cădere, situație din care va ieși epuizată, după un timp îndelungat.

În conștiința scriitoarei Ileana Vieru stăruie ideea că „există anumiți oameni născuți pentru dragoste. Vin pe lume pentru a iubi și a fi iubiți. Durerea lor, când dragostea nu se împlinește, se transformă în boală. Se autodistrug din tăcerile, din indiferența, din negarea de către ființa iubită, sunt pur și simplu aruncați în cea mai neagră deznădejde. Durerea cruntă se împletește în ei cu dragostea furibundă. Dacă vor renunța la durere, vor renunța și la dragoste. Iar cea din urmă dă sensul vieții lor, ... e singura lor modalitate de a trăi, e singurul fel în care știu ei să calce pământul, să înțeleagă anotimpurile, să pătrundă necuprinsul cerului și să mângâie sufletele celor aidoma lor.” (p. 172). Ajutată de Olivier, printr-un efort supraomenesc de a o recăștiga, susținută moral de prietenii de care nu duce lipsă, Iana reușește să se redreseze.

Paginile de o răsculitoare analiză a sufletului feminin ocupă o mare parte din spațiul cărții, lucru care mă determină să afirm că avem în *Culorile fetei în alb și negru* un autentic roman de dragoste. Iana este convinsă că „leacul tuturor bolilor, leacul tuturor neîmplinirilor și nefericirilor e doar iubirea” (p. 126) și că va veni o zi în care va descoperi că a supraviețuit, că a învins. Iana este, în acest roman, și soție, dar și mamă. Ea nu concepe să eșueze în niciuna dintre cele două ipostaze. Așa că se luptă din răsuputeri cu toate, fiindcă are o structură de luptătoare înnăscută și este convinsă că de mai bine de două mii de ani condiția femeii nu s-a schimbat pe acest pământ.

Cei doi copii ai laniei, fiul - Soles și fiica - Sophie, sunt la vârsta adolescenței. Tehnica modernă (telefonul mobil, tableta) este vie în mâinile lor. Rețelele de socializare oferă tot felul de capcane în care copiii pot cădea. Grijele materne, în contextul unei ere digitalizate sunt enorme, pentru că preadolescenții, adolescenții nu au puterea de discernământ a maturilor. Soles se închide tot mai mult în el și în propria cameră, intrând în lumea virtuală. Sophie devine pe zi ce trece tot mai rebelă. Autoarea trage un semnal de alarmă asupra pericolului reprezentat de aceste „oportunități” ale timpurilor moderne: „Lupta unui părinte, sau chiar doi, cu o societate strâmbă și alienantă, construită să îndobitocească, să nimicească, nu să crească valori și creiere capabile, era disproporționată.” (p. 27).

Urmează o perioadă neagră în istoria omenirii, pandemia provocată de Coronavirus, perioadă pe care scriitoarea Ileana Vieru nu ezită să o pună în paginile romanului său. Școala on-line, teama inoculată în sufletul oamenilor, restricțiile impuse de autorități, știrile privind creșterea numărului de oameni infestați, spitalizați, decedați, neasumarea răspunderii sau gestionării acestei situații de criză mondială ... sunt tot atâtea motive de stres, depresie, degradare a sănătății fiecărui individ. Paginile în care se vorbește despre toate aceste anomalii, mi-au întărit convingerea că prozatoarea posedă și calitățile unui redutabil jurnalist.

O caracteristică aparte a acestei cărți memorialistice este aceea că textul epic este înțesat cu fragmente lirice de o mare expresivitate, care se pliază perfect pe starea sufletească prin care trece un personaj la un moment dat. Aceste inserții lirice în structura narativă conferă scriiturii originalitate. Ne întâlnim, iată, într-o carte de proză, cu versuri de Eminescu, Arghezi, Blaga, Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Adrian Păunescu.

Romanul *Culorile fetei în alb și negru*, scris la persoana întâi singular poate să nu aibă nicio legătură cu biografia autoarei, dar el devine valoros tocmai prin aceea că ilustrează o experiență ontologică, paradigmatică, în care cititorul se poate regăsi cu întregul său univers de trăiri.

Domnița NEAGA

Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Știri literare din țară

Premiile literare naționale

Evident, cele mai importante premii sunt cele acordate chiar de forul tutelar, apoi cele ale filialelor Uniunii Scriitorilor (Cluj, Iași, Timișoara ...), de la festivalurile/ concursurile de tipul „Lucian Blaga” (Alba Iulia - Lancrâm), „Tudor Arghezi” (Târgu- Jiu, Cărbunești), precum și cele ale Academiei, unde, să nu uităm, s-au situat ca laureați Stan V. Cristea și Ana Dobre. Ne vom opri deocamdată la prima categorie, **Gala premiilor Uniunii Scriitorilor**, 5 iunie 2023, al cărei juriu prezidat de Mircea Mihăieș (prof. univ. dr. la Universitatea de Vest Timișoara, prozator, eseist, publicist, traducător) a optat pentru Nicolae Prelipceanu (poezie), Gabriela Adameșteanu (proză), Horia Gârbea (teatru), Angelo Mitchievici (critică, eseu, publicistică), precum și pentru Ioana Pârvolescu, Adriana Babeți, H. R. Patapievic. Premiul național:

Eugen Negrici, critic, istoric și teoretician literar, prof. univ. dr. la Litere, Universitatea București.

Publicații roșiorene vizibile la București, Oradea ... **Drum** a fost semnalat de Marian Petcu (prof. univ. dr. la Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării, Univ. București) într-un studiu, drept ziar longeviv, cu trecut, cu deschidere spre artă, spiritualitate, adăugăm noi. **Teleormanul cultural** a constituit un material prezentat la Oradea de către subsemnatul, inclus în volumul colectiv *Evoluția mass-media locale în postcomunism*, coordonat de conf. univ. dr. Ioan Laza și lector univ. dr. Florin Ardelean. Mai multe detalii în recenzia din *Ramuri*, revista Uniunii Scriitorilor, pag. 18, dar și în voluminoasa exegeză apărută la editura Tritonic.

Prof. Dr. Iulian BITOLEANU

Oameni care au fost

Un nume uitat prea repede – Dumitru Paraschiv-Paul

Artistul fotograf Dumitru Paraschiv-Paul s-a născut la Roșiori de Vede, la 7 august 1939, ca cel de-al patrulea copil, în ordinea vârstei, din cei 5 copii ai familiei Ilie și Virginia Dumitru. (Ceilalți copii erau: Gheorghe, Savu, Mimi, Paul și Anișoara). Părinții erau de profesie croitori și erau bine cunoscuți în oraș. Paul urmează cursurile școlare la Școala nr. 1 de băieți din centrul orașului, unde a avut ca învățător pe binecunoscutul Mitică Velea. Încă din clasele gimnaziale, Paul și-a manifestat dorința de a deveni fotograf.

La vârsta de numai 13 ani, începe ucenicia pentru profesia de fotograf la cel mai titrat fotograf din Roșiori de Vede, Victor Franie (Victor fotograf). Victor Franie se instruiseră la București sub bagheta vestitului artist fotograf Franz Buschet, ce își avea studioul fotografic în centrul capitalei București, pe strada Victoriei. Aici, Victor Franie nu numai că învață meseria de mare artist fotograf, dar realizează, în anii 1916-1919, multe portrete, din care unele se află în Cabinetul de Stambe al Academiei Române.

La acest mare artist fotograf, tânărul învățat Dumitru Paraschiv-Paul, cu multă râvnă, intră în lumea mirifică a celor ce creau fotografiile ce vor rămâne peste ani în albumele oamenilor. Paul învață arta fotografică cu dragoste și cu multă ambiție, ajungând foarte repede la performanța de a fi numit de maestrul său fotograf. El învață nu numai tehnica fotografierii, dar și activitatea din laborator, retușul pe clișeu este o adevărată artă, pe care Paul și-o însușește cu mare ambiție, dar și cu plăcere de la maestrul său.

Victor Franie, maestrul său, este foarte mulțumit de activitatea pe care o desfășoară Paul Dumitru și îl laudă, dar îl și promovează în ierarhia internă a studioului său fotografic, ce se afla la intersecția străzilor Calea Dunării cu Elena Doamna.

La vârsta de 20 de ani, Dumitru Paraschiv-Paul, numit de atunci Paul fotograf (și așa i-a rămas numele), începe să-și aducă contribuția la întreținerea numeroasei familii din care făcea parte. Părinții aveau numai cuvinte de laudă pentru el și profesia sa. El era un tânăr foarte cuminte, disciplinat și total interesat doar de profesia sa pe care o voia perfecționată.

În anul 1959, Dumitru Paraschiv-Paul se căsătorește cu o frumoasă tânără din Slănic Prahova, Nicolae Maria, cu care întemeiază o familie reușită. Dorințele tinerilor căsătoriți erau sintetizate în construcția unei case și copii, lucruri pe care le-au realizat prin munca și ambiția firească a lor. Au construit o casă pe strada Sfânta Vineri și au avut 4 fete foarte frumoase: Carmen, Simona, Mihaela și Adina Grațela, pe care le-au crescut în cinste și demnitate.

Paul și-a respectat profesia și a executat, în afară de fotografii de familie, portrete pentru diferite acte, legitimații, fotografii de nuntă, fotografii pentru ziare, reviste și cărți, și lucrări de mare artă fotografică, care se păstrează și acum în tablourile de promoții ale școlilor, dar și în albumele muzeului și altor instituții din oraș și nu numai.

Dumitru Paraschiv-Paul a fost șeful unității „Atelier fotografic” din cadrul Cooperativei meșteșugărești „Progresul” din orașul Roșiori de Vede, funcționând cu sediul în Complexul meșteșugăresc din centrul orașului, chiar de la inaugurarea acestuia. Mai târziu, după 1977, sediul studioului fotografic a funcționat la parterul unui frumos bloc din strada Rahovei, într-o

incintă generoasă, care i-a permis lui Paul Dumitru să o compartimenteze ca un studio fotografic modern. Dumitru Paraschiv-Paul a condus unitatea „Studioul fotografic” al Cooperativei „Progresul” din Roșiori de Vede (era de fapt singura unitate fotografică din oraș), cu multă demnitate și într-o deplină prietenie și colegialitate cu toți membrii colectivului.

El a lucrat și cu colegi mai în vârstă precum Cucu Apolin, Cărămidă Elena, Duică Corneliu și Nicolae Mitrache, dar și cu mai tinerii Cicic Ilie Iulian, Jitianu Marian și Tudorel Trupină. O mare prietenie l-a legat pe Paul de un alt mare meseriaș în arta fotografică, Nicolae Mitrache, cu care a lucrat împreună foarte mulți ani, realizând lucrări deosebite. După pensionarea celor mai în vârstă, retușul pe clișeu era făcut mai ales de Paul și Nicolae Mitrache. Ei au lucrat și tablouri de mari dimensiuni.

După anul 1990, când fotografia digitală a început să fie folosită tot mai mult, Paul este din ce în ce mai dezamăgit de faptul că adevărata artă fotografică este înlocuită de tehnica digitală, fiind pe cale de dispariție.

Odată cu sosirea în studio a tinerilor Marian Jitianu și Tudorel Trupină, absolvenți ai Școlii Tehnice de Artă Fotografică, în laboratorul fotografic au început să se lucreze manual fotografie color care la început a făcut senzație în oraș.

La 57 de ani, acumulând și o serie de dezamăgiri, neavând grijă de sănătatea sa, este tot mai bolnav. Are probleme atât cu un ulcer rebel, cât și cu probleme de circulație a sângelui, din cauza inimii. În timp ce se afla la Ploiești, la fete, un puternic infarct îl trece dincolo de Styx. A fost ceva fulgerător, neașteptat. Nu ne venea a crede că Paul, fotograf, colegul și prietenul nostru, care ne-a realizat multe tablouri de promoție la Liceul Anastasescu, nu mai este.

A fost înhumat la 12 decembrie 1997, la Roșiori de Vede, în Cimitirul municipal din strada Stelian Popescu. După decesul lui Paul Dumitru, studioul fotografic se desființează.

Colegul meu, prof. Anghel Gâdea, prieten și el cu Paul, îi dedică o poezie:

„Moșul care mă strigă”

Lui Paul fotograf!

Motto:

Paule, Paule, de ce m-ai părăsit?

Nu mai suntem doi
Căci el a plecat și nu mi-a pus ...
Și nu mi-a lăsat decât zâmbete și valuri de fum:

El îmi îndreptă și mă făcea frumos:

„Stai așa, numai o clipă, priviți aici,
Și să nu vă mișcați!”

Într-o parte a frunții, degetele lui.

Strânse, lucind ca o stea îndepărtată,

Numai că el s-a mișcat și s-a prăbușit

Și nu s-a mai ridicat

Iar eu, mă tot uit în pozele mele

Și-l văd numai pe el

Cum tot îmi face semn cu degetul:

„Nu vă mișcați, stați așa, o clipă, doar o clipă;

Acum, domnule, acum ...

Gata!”

Parcă îmi spune că se grăbea, se scuza,

Că nu mai are timp să îmi zâmbească,
era curat, era pur ca un sfânt ...

Octombrie 1998

Argentin Șt. PORUMBEANU
UZPR

Roșiori de Vede

În vâltoarea evenimentelor de la 23 august 1944

Capturarea aerodromului

Despre actul de la 23 august 1944 din România s-a scris foarte mult, dar s-au ascuns cu destulă abilitate poporului român unele adevăruri ale acestui act și implicațiile lui. Să vedem în cele ce urmează cum s-a desfășurat acest eveniment în Roșiori de Vede, oraș important al Teleormanului, dar și important front datorită aerodromului militar aflat în apropierea orașului.

Documentele de arhivă, cât și relatările celor ce au trăit în acea perioadă arată că locuitorii orașului Roșiori de Vede, dar și ai satelor învecinate au manifestat în perioada 1940-1944 o atitudine categoric ostilă prezenței trupelor germane pe teritoriul țării noastre și implicit, în oraș și județ.

Roșorienii au căutat să-i facă pe nemți să înțeleagă că nu sunt doriți aici și nici în România. Comisariatul de Poliție din Roșiori de Vede a raportat numeroase acte de sabotaj îndreptate împotriva nemților în general și a armatei germane în special. Comisarul șef din Poliția Roșiori de Vede, Mihael Diaconu, semnează numai pentru perioada 1943-1944, 32 de rapoarte. Chiar dacă Comisariatul de poliție cât și jandarmii au luat măsuri de protecție, de prevenire a actelor de sabotaj, dar nu au realizat nimic, și actele de sabotaj vor fi din ce în ce mai dese și mai violente.

Colonelul german Kurt Haupper va reclama tot mai des actele de sabotaj și ostilitatea generală a românilor față de germani și armata germană. Poziția cea mai clară a roșorienilor și a armatei române se va manifesta la 23 august 1944.

Cea mai dramatică și spectaculoasă capturare a nemților s-a produs la aerodromul militar din Roșiori de Vede, unde se află acum Spitalul TBC, și a implicat ostași din Regimentul 3 Pionieri Galați, ce se afla cantonat în comuna Măldăeni, și inspectoratul de Siguranță - SSI, Vladimir Popov, aflat în legături de informații, cu structuri informative SSI (Eugen Cristescu).

Misiunea expresă a Unității de pionieri din Măldăeni era: dezarmarea trupelor germane din Roșiori de Vede și interzicerea trecerii trupelor germane spre București sau dinspre nord de Dunăre. În acest scop, conform ordinului M.St.M. nr. 678586, Regimentul amintit a trecut și la aplicarea primelor măsuri. Acestea au fost: întărirea pazei militare a orașului, și în special gara CFR, Uzina electrică SA, telefoane, Comandamentul militar și depozite.

Pentru interzicerea accesului trupelor germane

către diverse localități, regimentul a barat cu câte un pluton șoseaua Alexandria, Turnu Măgurele, la Sud de Cetatea cazacilor, și Pitești, la Scrioaștea, Papa, și cu o companie la Mihăiești, șoseaua Caracal-Roșiori de Vede.

Având în vedere aerodromul militar german, unde

se afla cantonată o puternică garnizoană germană, comandată de colonelul Helmuth Obars, misiunea unității de pionieri nu era ușoară. Pentru a-și îndeplini misiunea, aerodromul german trebuia ocupat, iar nemții dezarmați și internați (făcuți prizonieri).

Trei companii de recruți comandate de ofițeri destoinici, au pornit în noaptea de 24 spre 25 august 1944 către Roșiori de Vede. Pe drum, cam pe la podul de acum peste calea ferată, a apărut o coloană nemțească de tărâie a două companii, care a fost dezarmată fără prea multe probleme.

În cursul nopții, aerodromul german a fost încercuit de forțele românești care nu fuseseră simțite de santinelele germane. Li s-a cerut nemților să se predea. Aceștia au refuzat ... Atunci ofițerii Marin Petrescu și Alexandru Țiperco, fiind cunosători ai limbii germane, împreună cu plutonierul Zenovie Niculescu au parlamentat cu colonelul Obars, încercând să-l convingă că aerodromul este înconjurat de puternice forțe militare românești: două batalioane de ostași, dar și tunuri, tancuri și chiar și sprijin aviativ.

În cele din urmă, nemții au acceptat capitularea și s-au predat forțelor românești. Dimineața, când germanii au văzut că erau numai trei companii de recruți, au înțeles că fuseseră păcăliți, dar era mult prea târziu

pentru a mai face ceva.

În aceeași zi, 25 august, dinspre Balaci venea un detașament de 300 de soldați și ofițeri germani în sprijinul celor aflați la Roșiori de Vede. Dar în zadar! Ei s-au adăugat imediat, fără vărsare de sânge, printr-o simplă ambuscadă, celorlalți prizonieri. La Roșiori de Vede, au fost luați prizonieri și internați un număr de 25 de ofițeri, 179 subofițeri, 609 trupă, 29 femei și 319 ucraineni.

Populația orașului a aflat cu bucurie de cele întâmplate la aerodrom, oftând ușurată că a scăpat de nemți. Iată de ce 23 august 1944, întoarcerea armelor împotriva armatei fasciste, este o dată ce nu poate fi uitată și nici scoasă din istoria României.

Argentin Porumbeanu
UZPR
Foto: din arhiva autorului

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman
- legătura TA cu Europa!

(urmare din pag. 4)

• Școala de vară
la EUROPE DIRECT Teleorman!

Pentru al treilea an consecutiv, EUROPE DIRECT Teleorman, găzduit de Biblioteca Municipală „Gala

Galaction” din Roșiori de Vede, a organizat, în perioada 16-17 august, Școala de vară la EUROPE DIRECT Teleorman!

Am propus un program educațional ce a cuprins ateliere interactive având ca temă Anul european al competențelor, dar și despre implicarea și încurajarea dezbaterilor referitoare la chestiuni ale Uniunii Europene și la viitorul Europei, la dreptul de vot și puterea acestuia, la importanța educației și a perfecționării pe tot parcursul vieții.

Invitați ai școlii au fost specialiști din ISU Teleorman, dar și un reprezentant al rețelei BELC – prof. Cristiana-Mirela Piper-Savu, consilier local.

❖ Atelierul „Dezvoltă-ți competențele!
Fii pregătit!”

Președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, a propus, în discursul său din 2022 privind Starea Uniunii, ca anul 2023 să devină Anul european al competențelor, pentru a ne consolida competitivitatea, a ne concentra mai bine investițiile, a coopera cu întreprinderile, a corela nevoile acestora cu aspirațiile oamenilor și pentru a atrage talente pe continentul nostru.

Deoarece aici, la EUROPE DIRECT Teleorman, dorim să promovăm necesitatea dobândirii de noi competențe pe tot parcursul vieții, formării unor valori și atitudini concentrate pe grija pentru viața personală și a celorlalți, dar având în vedere și importanța prevenirii și limitării efectelor diferitelor situații de urgență, Centrul EUROPE DIRECT Teleorman, găzduit de Biblioteca Municipală „Gala Galaction” din Roșiori de Vede, a organizat, în data de 16 august, în prima zi a proiectului

„Școala de vară”, atelierul: „Dezvoltă-ți competențele! Fii pregătit!”, coordonatorii atelierului fiind: plt. adj. Vasile Relu Epure, s.g.p. Adrian Ciobanu, dar și voluntarii Diana Ștefania Zandar, Salma Alexandra Șerban și Iulian Ionuț Cojbić din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Alexandru Dimitrie Ghica” al județului Teleorman.

Timp de peste două ore jumătate, cei 16 tineri cursanți au putut să învețe și să execute în mod practic tehnicile de acordare a primului ajutor (metoda Heimlich - metoda de dezobstrucționare a căilor aeriene, metoda PAS, acordarea primului ajutor în caz de stop cardio-respirator etc.), cum pot fi prevenite incendiile, care trebuie să fie comportamentul fiecăruia dintre noi în caz de incendiu, cutremur sau alte situații de urgență, cum se anunță un eveniment la numărul unic pentru apeluri de urgență 112, înțelegerea necesității de a-i ajuta pe cei apropiați în situații de urgență, beneficiile activităților de voluntariat, ca

expresie a implicării, solidarității și responsabilității civice și valorii profesionale a acestora, materializată în sprijinul acordat comunităților pe timpul situațiilor de urgență, dar și pentru prevenirea lor.

Și pentru că ne aflăm, în 2023, la a treia ediție a Școlii de vară la ED Teleorman, a ținut să fie alături de noi și să transmită un mesaj de încurajare și de implicare primarul municipiului Roșiori de Vede, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

Mulțumim Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Alexandru Dimitrie Ghica” al județului Teleorman pentru colaborarea și implicarea în realizarea proiectului nostru!

Deținerea competențelor relevante permite oamenilor să facă față cu succes schimbărilor de pe piața forței de muncă

și să participe pe deplin la societate, dar și la democrație. Depinde de fiecare dintre noi să facem diferența!

❖ Atelierul „Construim Europa împreună cu consilierii locali!”

Într-o zi de vară toridă, inspirați de strategia UE privind implicarea consilierilor locali și încurajarea dezbaterilor referitoare la chestiuni ale Uniunii Europene și la viitorul Europei,

la dreptul de vot și puterea acestuia, la importanța educației și a perfecționării, 15 tineri au ales să petreacă câteva ore, în data de 17 august, la atelierul „Construim Europa împreună cu consilierii locali” din cadrul proiectului „Școala de vară la ED Teleorman”.

Anul european al competențelor, alegerile europene din anul 2024, Planul de Redresare și Reziliență (PNRR) - priorități investiționale și reforme necesare pentru redresare și creștere sustenabilă, corelate tranziției verzi și digitale avute în vedere de Comisia Europeană, importanța votului și puterea acestuia, datoria și responsabilitatea fiecăruia dintre noi de a participa la vot, de a ne implica pentru binele comunității, de a lua decizii în cunoștință de cauză, despre valori și principii care trebuie să ne călăuzească viața, despre implicarea politică și doctrine politice, despre cariere de succes și puterea exemplului personal sunt doar câteva dintre subiectele dezbaterii pe care cursanții Școlii de vară le-au susținut cu un membru al rețelei BELC și, totodată, consilier în Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede și anume prof. Cristiana-Mirela Piper-Savu.

Alegerile pe care le facem în viață ne influențează destinele, viitorul nostru, dar și al altora!

De aceea, fii informat! Fii implicat!

Fii pregătit! Împreună construim viitorul Europei!

• „Lecția de informare europeană”

Dacă în prima parte a zilei de 17 august, tinerii au fost în centrul atenției la ultimul atelier din cadrul Școlii de vară organizată de EUROPE DIRECT Teleorman, după-amiaza a fost dedicată doamnelor de la Clubul FEMINA, membre ale Asociației Casei de Ajutor Reciproc pentru Pensionari din Roșiori de Vede, cărora le-au ținut companie și o parte a voluntarilor ED Teleorman la Lecția de informare europeană a lunii august.

Partenerii de dialog s-au lansat într-o dezbateri despre competențe, educație, schimbările climatice, implicare și participare, despre proiecte de viitor, despre rolul pe care trebuie să-l aibă fiecare cetățean în conturarea viitorului Uniunii Europene.

Totodată, echipa ED Teleorman a realizat o informare asupra priorităților UE și de comunicare pentru anul 2023, despre Anul

european al competențelor, despre activitatea și proiectele instituțiilor europene, a accesat site-ul Uniunii Europene și al Comisiei Europene – Reprezentanța în România și, nu în ultimul rând, a prezentat misiunea Centrului EUROPE DIRECT Teleorman în comunitatea teleormăneană.

Mulțumim pentru colaborare și deschidere distinselor doamne de la Clubul FEMINA, dar și inimoșilor noștri voluntari care au reușit să

spargă barierele de comunicare dintre generații pentru a realiza un dialog constructiv și benefic pentru toți cei prezenți!

Viitorul este în mâinile noastre! Depinde doar de noi dacă vrem să ne implicăm și să creăm un viitor mai bun!